

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

Πάτρα: 28-01-2014

Αριθ.Πρωτ.:8302/14

Ταχ.Δ/ση: ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών 32
& Αμερικής Τ.Κ:26441 ΠΑΤΡΑ
Τηλέφωνο :2613613537
Πληροφορίες: Δ. Θεοδοροπούλου
e-mail: grammateia.ps.pde@pde.gov.gr
FAX : 2613613538

ΠΡΟΣ: 1) Γραφείο Περιφερειάρχη
Δυτικής Ελλάδας
2) Περιφερειακό Σύμβουλο
Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλ/νίας
κ. Αυγέρη Σάββα

ΚΟΙΝ : Εκτελεστική Γραμματέας Π.Δ.Ε

ΘΕΜΑ : Διαβίβαση της υπ. αριθ. 3/16-01-2014 Απόφασης Περιφερειακού Συμβουλίου.

ΣΧΕΤ: Το υπ' αριθ. Α.Π: 8243/112/10-01-2014 έγγραφο του Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας κ. Απόστολου Κατσιφάρα.

Σας διαβιβάζουμε την υπ. αριθ. 3/16-01-2014 Απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Δυτικής Ελλάδας με θέμα: «**Δυνατότητες ανάπτυξης ορεινών όγκων με διαχείριση Δασών και Δασικών εκτάσεων. Αναβάθμιση Δασών Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας – Δασοπροστασία- Δασικός Τουρισμός**» και παρακαλούμε για τις δικές σας περαιτέρω ενέργειες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΠΙΕΤΑΣ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**1^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1^ο

Στην Πάτρα σήμερα στις 16-01-2014, ημέρα Πέμπτη και ώρα 15.00΄ στην αίθουσα του πρώην Εργοστασίου «Λαδόπουλος» (Ακτή Δυμαίων 50) προσήλθε σε Συνεδρίαση το Περιφερειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδας, ύστερα από την υπ' αριθ. 8131/9/10-01-2014 γραπτή πρόσκληση του Προέδρου του η οποία εκδόθηκε νομότυπα και δόθηκε σε όλους τους κ.κ. Περιφερειακούς Συμβούλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3852/2010 (άρθρ.167 παρ. 2).

Στη Συνεδρίαση παρευρέθησαν επί του συνόλου πενήντα ένα (51) μελών, τα παρακάτω μέλη :

- 1)Καρπέτας Κωνσταντίνος-Πρόεδρος, 2) Σακελλαρόπουλος Παναγιώτης – Αντιπρόεδρος, 3) Παπακωνσταντίνου Κων/νος - Γραμματέας, 4)Αγγελόπουλος Γεώργιος , 5) Αθανασόπουλος Γεώργιος, 6)Αυγέρης Σάββας, 7)Βάλαρης Δημήτριος, 8)Γαρουφαλής Νικόλαος, 9)Γεωργιόπουλος Γεώργιος, 10)Καρανίκας Κωνσταντίνος, 11) Καραπάνος Γεώργιος, 12) Κελεπούρης Ανδρέας, 13)Κοκκαλιάρη-Λάσκαρη Νικολέττα, 14)Λύχρος Ιωάννης, 15)Μαυρόγιαννης Διονύσιος, 16)Μητρόπουλος Ανδρέας, 17) Μιχαλόπουλος Νικόλαος, 18)Μπαλκάμος Ευγένιος, 19)Μπουγάς Κωνσταντίνος, 20)Μπουχάγιερ Αριστείδης, 21) Ντάτσικα Γεωργία, 22)Παπαναστασίου Γεώργιος, 23)Παππός Γεώργιος, 24)Πετρόπουλος Αθανάσιος, 25)Πετρόπουλος Χρήστος, 26)Πλατανιάς Παναγιώτης, 27)Πυλαρινός Νικόλαος, 28)Σκαρμούτσος Γεώργιος, 29)Σταθακόπουλος

Ευστάθιος, 30)Σταρακά Χριστίνα, 31)Σταυρόπουλος Χρήστος, 32)Στούπας Παναγιώτης, 33)Τσάνης Νικόλαος, 34)Τσόγκας Γεώργιος, 35)Υφαντής Νικόλαος, 36)Φαρμάκης Νεκτάριος, 37)Φεσσιάν Γεράσιμος, 38)Φωτόπουλος Τρύφων, 39)Χριστογιάννης Γεώργιος, 40)Χριστοδουλόπουλος Χρήστος.

Στη συνεδρίαση δεν προσήλθαν καίτοι προσκλήθηκαν τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου κ.κ. Αχιλλεόπουλος Πέτρος, Δουγένης Δημήτριος (δικαιολογημένα απών), Δεσύλλας Δημήτριος, Ζαχαροπούλου-Στούμπου Αδαμαντία, Κωνσταντοπούλου Αναστασία (δικαιολογημένα απύσα), Καραθανασόπουλος Νικόλαος, Κάτρης Γεώργιος, Μαρίνος Ανδρέας (δικαιολογημένα απών), Πλαστήρα-Σπανού Ειρήνη, Σκαρτσιάρης Ανδρέας και Σολτάτος Γεώργιος (δικαιολογημένα απών).

Στη συνεδρίαση παρευρέθησαν: Ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας κ. Απόστολος Κατσιφάρας, οι κ.κ. Αντιπεριφερειάρχες Περιφερειακών Ενοτήτων Αιτωλοακαρνανίας κ. Αντωνόπουλος Βασίλειος, Αχαΐας κ.Αλεξόπουλος Γρηγόρης και Ηλείας κ. Καφύρας Χαράλαμπος, ο κ. Κανταρτζόπουλος Αντώνιος Γενικός Δ/ντής Δασών & Αγροτικών Υποθέσεων, Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, ο Δασάρχης Πύργου κ. Λάττας Παναγιώτης, ο Δασάρχης Πατρών κ.Βαρβατσούλης Σταύρος, ο Υποπυραγός Διοίκησης Π.Υ. Πατρών κ. Κυρίτσης Ματθαίος, ο Πυρονόμος Π.Υ. ΒΙ.ΠΕ Πατρών κ.Μπουζάνης Δημήτριος, ο αναπληρωτής Διευθυντής Δ/νσης Συντονισμού & Επιθεώρησης Δασών κ. Σμηλιωτόπουλος Παναγιώτης, η Τμηματάρχης Χαρτογράφησης Δ/νσης Δασών Π.Ε. Αχαΐας (αναπληρώτρια Δ/ντρια) κ. Κολλύρου Αικατερίνη, εκπρόσωποι της εθελοντικής ομάδας έρευνας διάσωσης (ΕΟΕΔ) Μεσολογγίου, υπηρεσιακοί παράγοντες, πολίτες και δημοσιογράφοι.

Χρέη γραμματέων άσκησαν οι υπάλληλοι της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας Θεοδωροπούλου Δήμητρα και Μολφέση Βασιλική.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης.

Αριθ.Αποφ. 3/2014

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος εισάγει προς συζήτηση το 2^ο θέμα ημερήσιας διάταξης με τίτλο: «Δυνατότητες ανάπτυξης ορεινών όγκων με διαχείριση Δασών και Δασικών εκτάσεων. Αναβάθμιση Δασών Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας – Δασοπροστασία- Δασικός Τουρισμός».

(εισηγητές :1. Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας
κ. Απόστολος Κατσιφάρας
2. Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Αυγέρης Σάββας)

Το παραπάνω θέμα εισηγείται ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας κ.Απόστολος Κατσιφάρας, ο οποίος αφού τονίζει τη σπουδαιότητα του εν λόγω θέματος, στη συνέχεια δίνει το λόγο στον κύριο εισηγητή κ. Σάββα Αυγέρη ο οποίος αναφέρεται στην αριθ. Α.Π: 8243/112/10-01-2014 εισήγηση , που λέει τα εξής :

«Επειδή το δάσος αποτελεί για τη χώρα μας μια αστείρευτη πηγή πλούτου, αφού προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο μια σειρά από σημαντικότερες λειτουργίες και υπηρεσίες (περιβαλλοντικές, παραγωγικές κοινωνικοπολιτικές) θα πρέπει να βρίσκεται στις πρώτες προτεραιότητες της πολιτείας.

Είμαστε όλοι μας ενεργοί πολίτες με ευαισθησία και γνώση για την αξία του δάσους, όλοι μας έχουμε συμβάλει ατομικά ή συλλογικά στην προστασία του δασικού μας πλούτου και γενικότερα του φυσικού περιβάλλοντος.

Ο βασικός στόχος με τη συζήτηση του μεγάλου αυτού κεφαλαίου των δασών και δασικών εκτάσεων , είναι η προσπάθεια διατύπωσης υπεύθυνων προτάσεων για την αναβάθμιση και προστασία των δασών της περιφέρειάς μας, εξετάζοντας τις συνθήκες που υπάρχουν σήμερα και γενικότερα τους παράγοντες που είναι συνδεδεμένοι με την σημερινή κατάσταση των υποβαθμισμένων δασών μας, και πως μέσα από αυτό θα έχουμε ανάπτυξη κυρίως των ορεινών όγκων της περιφέρειάς μας αλλά και γενικότερα της χώρας μας.

Σε γενικές γραμμές οι περιοχές των ορεινών όγκων της περιφέρειάς μας είναι υποβαθμισμένες. Αυτό σχετίζεται με την έλλειψη έργων υποδομής αλλά κυρίως λόγω της πληθυσμιακής αποδυνάμωσης.

Στις προτεραιότητές μας θα πρέπει να είναι αφενός μεν ο τρόπος με τον οποίο θα συγκρατήσουμε τους πληθυσμούς στους ορεινούς όγκους, αφετέρου δε να δώσουμε διέξοδο σε ανθρώπους που έχουν μεταναστεύσει για αναζήτηση εργασίας και σήμερα βρίσκονται σε αδιέξοδο λόγω και της οικονομικής κρίσης.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου χρειάζεται εφαρμογή ολοκληρωμένης στρατηγικής οικονομικής ανάπτυξης, που θα στηρίζεται σε παραδοσιακές δραστηριότητες, αλλά κυρίως σε εργασίες που σχετίζονται άμεσα με το δάσος.

Στην προσπάθειά μας αυτή και με δεδομένο ότι ο ρόλος της Δασοπονίας στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης είναι πολύ σημαντικός, θεωρώ απαραίτητη την εξέταση της επικρατούσας κατάστασης, καταθέτοντας τις διαπιστώσεις.

Βρίσκουμε μια σειρά από προβλήματα και δυσκαμψίες, που δυσχεραίνουν τον πραγματικό ρόλο που θα έπρεπε να παίξει η Δασοπονία στην Οικονομία της χώρας μας:

Πολύ χαμηλή χρηματοδότηση Δασοπονίας με παντελή έλλειψη επενδύσεων και τις κρατικές εκμεταλλεύσεις δασών να υπολείπονται χωρίς να μπορούν να σχεδιάσουν και να αξιοποιήσουν το παραγωγικό δυναμικό των δασών, ούτε όμως και να το προστατέψουν απ' τις συνεχώς εντεινόμενες απειλές.

Η Δασοπονία ασκείται σε πάνω από 50% της επικράτειας και παλιότερα χρηματοδοτούνταν με το 1% του Α.Ε.Π.

Η χρηματοδότηση αυτή έδινε ζωή και οικονομική δραστηριότητα στην ορεινή και ημιορεινή Ελλάδα.

Σήμερα το ποσοστό αυτό δεν ξεπερνάει το 0,34% του ΑΕΠ.

Ανεπαρκές σύστημα εκμετάλλευσης δασών με μεγάλα προβλήματα στην οργάνωση συγκομιδής του ξύλου, που έχει όμως αρνητικές επιπτώσεις και στο ίδιο το οικοσύστημα.

Στην ουσία δεν υπάρχουν δασικές εκμεταλλεύσεις και οι δασικοί συνεταιρισμοί βρίσκονται στα πρόθυρα της διάλυσης.

Σύστημα πληροφοριών και στατιστικής με τεράστιες ελλείψεις οι οποίες οδηγούν σε αδυναμία σχεδιασμού της ανάπτυξης και στην κινητοποίηση πόρων.

Διασπασμένο και χωρίς απόδοση σύστημα διοίκησης των δασικών υπηρεσιών. Έτσι έχουμε δασικές υπηρεσίες σε δύο υπουργεία (ΥΠΕΚΑ & ΥΠΕΣ) ακατάλληλες δομές διοίκησης στα Δασαρχεία, διασπορά ευθυνών.

Αναποτελεσματικό σύστημα αντιπυρικής προστασίας με έμφαση στην καταστολή, αγνοώντας σχεδόν την πρόληψη.

Δαιδαλώδης και **αναποτελεσματική δασική νομοθεσία**.

Αναχρονιστικό πλαίσιο διαχείρισης δασών με προδιαγραφές του 1965. Πολλά προβλήματα στη **σύζευξη δασικής και περιβαλλοντικής πολιτικής**. Αναποτελεσματική η διαχείριση προστατευόμενων δασών.

Μεγάλα προβλήματα στον δευτερογενή τομέα. Πλημμελής τυποποίηση δασικών προϊόντων . Δυσχερής η δημιουργία νέων προϊόντων, όπως συσσωματώματα ξύλου (pellets), με συνέπεια τη μείωση της ανταγωνιστικότητας.

Δεν υπάρχει συντονισμός ιδιωτικού τομέα – δασικών συνεταιρισμών- Δασικής υπηρεσίας .

Δεν υπάρχουν σύγχρονα συστήματα **πιστοποίησης ποιότητας** του ξύλου και ορθής διαχείρισης δασών.

Υπάρχει αδυναμία **στην οργάνωση συστήματος Δασικής Οικονομίας** που να συνδυάζει **προστασία, κοινωνικές υπηρεσίες, παραγωγή πληθώρας προϊόντων** , και έτσι χάνονται οικονομικά οφέλη για τη χώρα.

Το συμπέρασμα που συνάγεται με όλα αυτά τα προβλήματα είναι το **μεγάλο έλλειμμα πολιτείας**, που αν προσθέσουμε τη μη κατάρτιση Δασολογίου και Κτηματολογίου, γίνεται ακόμα μεγαλύτερο.

Μέρος του μεγάλου αυτού ελλείμματος πολιτείας πιστεύω ότι μπορεί να το αναπληρώσει η αυτοδιοίκηση.

Όπως σε ολόκληρη την επικράτεια , έτσι και στην Περιφέρειά μας διαπιστώνουμε σχεδόν απραξία στη μελέτη και υλοποίηση ολοκληρωμένων δασοπονικών σχεδίων.

Διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχουν ολοκληρωμένες μελέτες που να καλύπτουν ολόκληρα τα δασικά συμπλέγματα, προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις του τόπου και του σήμερα.

Κάποιες βέβαια έχουν εκπονηθεί, αποσπασματικά όμως, και οι περισσότερες από αυτές δεν έχουν υλοποιηθεί.

Ο χρόνος από Δασοπονική πλευρά είναι υπερπολύτιμος και όσο σέρνεται αυτή η κατάσταση , θα έχουμε περαιτέρω υποβάθμιση των δασών μας.

Ως περιφερειακή αυτοδιοίκηση έχουμε σημαντικότερο ρόλο και θα πρέπει να τον αναδείξουμε , **για αναβάθμιση των δασών μας, προστασίας τους** και πως θα μπορέσουμε μέσω ορθολογικής διαχείρισής τους να παράξουμε αγαθά με δημιουργία θέσεων εργασίας κυρίως στους ορεινούς όγκους της περιφέρειάς μας.

Στην προσπάθεια αυτή, δεδομένου ότι το δάσος είναι ζωντανός οργανισμός και δεν είναι εύκολος ο διαχωρισμός σε θεματικές ενότητες, θα δώσουμε τη βαρύτητα στη Διαχείριση Δασών, στη Δασοπροστασία και στον Δασικό Τουρισμό.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΔΑΣΩΝ

Υπάρχει δυνατότητα για πολλαπλή χρήση δασών και δασικών εκτάσεων που με συνδυασμό δασικών χρήσεων πάντα τηρούμενης της αρχής αειφορίας, της διατήρησης των πολλαπλών λειτουργιών του δάσους στο διηνεκές, χωρίς διαταραχή της παραγωγικότητας του εδάφους και με αντικειμενικό σκοπό την συνδυασμένη παραγωγής αγαθών, **μπορούμε** να επιτύχουμε τη μέγιστη δυνατή ωφέλεια για την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Μπορούν να συνυπάρξουν : 1. Παραγωγή ξυλείας και αρωματικών φυτών, 2. Αναψυχή, 3. Κυνήγι, 4. Παραγωγή νερού, 5. Διευθέτηση χειμάρρων.

Βασικός σκοπός θα πρέπει να είναι η συνύπαρξη συμπληρωματικά όσο το δυνατόν περισσότερων απ' τις παραπάνω χρήσεις.

Με αύξηση παραγωγής του ενός αγαθού, να έχουμε συγχρόνως αύξηση όσο το δυνατόν περισσότερων αγαθών.

Αρκετές είναι οι επαγγελματικές ομάδες που εξαρτώνται άμεσα από το Δάσος.

Μερικές από αυτές είναι: 1. κτηνοτρόφοι, 2. υλοτόμοι, 3. μελισσοκόμοι, 4. εργαζόμενοι στη συλλογή Ερεικόριζας, 5. εργαζόμενοι στα ανθρακοκάμινα (παραγωγή κάρβουνου), 6. εργαζόμενοι στην παραγωγή αρωματικών φυτών.

Τη μεγαλύτερη εξάρτηση από το δάσος και τις δασικές εκτάσεις έχουν οι κτηνοτρόφοι άρα μεγάλη σημασία έχει για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας, η ορθολογική και αειφόρος διαχείριση των βοσκοτόπων.

Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις στη χώρα μας, αποτελούν τα 2/3 περίπου του συνόλου της έκτασης τη χώρας και ανέρχονται σε πάνω από 85.000.000 στρέμματα.

Τα 50.000.000 στρέμματα είναι λιβάδια όλων των τύπων : 1. ποολίβαδα, 2. θαμνολίβαδα, 3. φρυγανολίβαδα, 4. δασολίβαδα και απαντούν κυρίως στις ορεινές περιοχές της χώρας.

Στην πλειονότητά τους είναι Δημόσιες Δασικές Εκτάσεις και νομικά καλύπτονται απ' τη Δασική Υπηρεσία.

Δεν αποτελούν αποκλειστικά τόπους βόσκησης και παραγωγής κτηνοτροφικών προϊόντων.

Τα λιβάδια συνθέτονται από ποικιλία οικολογικών και περιβαλ/κών τοπίων και συνιστούν κατάλληλους βιότοπους για τη άγρια πανίδα και τοπία υψηλής αισθητικής αξίας με ρύθμιση υδατικής ισορροπίας καθώς και πολλές άλλες λειτουργίες.

Για τους λόγους αυτούς θα πρέπει να γίνεται η διαχείρισή τους με αρχές πολλαπλής χρήσης για παραγωγή όλων των προϊόντων και υπηρεσιών (βοσκήσιμη ύλη, κτηνοτροφικά προϊόντα, μελισσοκομικά, θηραματικά, προστασία από διάβρωση, ευκαιρίες αναψυχής κ.λ.π.) χωρίς να υποβαθμίζεται το περιβάλλον, το οικοσύστημα.

Άρα θα πρέπει ειδικοί επιστήμονες λιβαδοπόνοι υπαγόμενοι σε μία αρχή και όχι σε τρεις (Δήμοι, Δασαρχεία, Δ/ση αγροτικής ανάπτυξης) να πάρουν αποφάσεις με ποιο τρόπο οι Δημ. Δασικές εκτάσεις θα διαχειριστούν έτσι ώστε να παράξουν ποικιλία προϊόντων και αγαθών.

Στη χώρα μας κάθε κτηνοτρόφος βόσκει το ποίμνιό του με το παραδοσιακό κοινόχρηστο σύστημα, αυτό που συμβαίνει σε τριτοκοσμικές χώρες.

Έχουν συνταχθεί κατά καιρούς μελέτες διαχείρισης και βελτίωσης λιβαδιων, οι οποίες όμως στην πράξη δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Η αξιοποίηση των λιβαδιών βάσει σχεδίων διαχείρισης είναι επιβεβλημένη και από σχετικούς κανονισμούς της Ε.Ε.

Εκτός απ' το μεγάλο ζήτημα της διαχείρισης βοσκοτόπων επιβάλλεται η λήψη και άλλων άμεσων και δραστικών μέτρων για χωροταξική διευθέτηση αλλά και ορθολογική ανάπτυξη της κτηνοτροφίας:

1. Συστηματική ενημέρωση για προγράμματα βελτίωσης ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες κάθε περιοχής.
2. Η όλη διαδικασία να κατευθύνεται από ειδικούς (Γεωπόνοι, Δασολόγοι, Δασοπόνοι, Κτηνίατροι) .
3. Κατασκευή ποιμνιοστασίων για τον χειμερινό σταβλισμό των ζώων.
4. Απλούστευση διαδικασιών αδειοδότησης για κατασκευή ποιμνιοστασίων σε Δημόσιες Δασικές Εκτάσεις (14 χαρτιά χρειάζονται σήμερα)
5. Κατασκευή ποτίστρων και δεξαμενών αποθήκευσης νερού.
6. Εξηλεκτρισμός κτηνοτροφικών μονάδων.
7. Βελτίωση ζωικού κεφαλαίου με ζώα αποδοτικότερα, αλλά και προσαρμοσμένα καλύτερα στις συνθήκες κάθε περιοχής.

Η Δασοπονία είναι κλάδος του πρωτογενούς τομέα της οικονομίας με προστιθέμενη αξία και πολλαπλασιαστική σημασία, τόσο στο δευτερογενή τομέα (εμπορία δασικών προϊόντων, βιομηχανία ξύλου) καθώς και στον Τριτογενή (Τουρισμός).

Οι υπηρεσίες που προσφέρει όπως περιβαλλοντικές , προστασία εδάφους, προστασία υδάτινων πόρων, αποθήκευση άνθρακα κ.λ.π. μπορεί να μην κατατάσσονται σε έναν παραγωγικό τομέα, όμως αποκτούν βαθμιαία αγοραία αξία η οποία συνεχώς αυξάνεται. Το κύριο προϊόν των Δασών είναι η παραγωγή ξυλείας.

Λόγω έλλειψης διαχειριστικών σχεδίων και μελετών δεν έχουμε σχεδόν υλοτομικές εργασίες, και καταλαβαίνει κανείς ποιες είναι οι συνέπειες στην Εθνική οικονομία από αυτό, όταν με το ξύλο παράγονται πάνω από 3000 προϊόντα με μηχανική και χημική επεξεργασία.

Αν και είναι ιδανική πρώτη ύλη και προϊόν αειφόρου ανάπτυξης τα τελευταία 40 περίπου χρόνια η πολιτεία δεν επενδύει στα Δάση, δεν τα προστατεύει, κάτι που κατά την εκτίμησή μου είναι έγκλημα διαρκείας.

Είναι επιβεβλημένη η αξιοποίηση του ξυλώδους όγκου των δασών μας τα οφέλη από αυτό θα είναι πολλαπλά.

Θα έχουμε εξυγίανση του ίδιου του δάσους αφού ειδικά με τις εξυγιαντικές υλοτομίες θα απομακρυνθούν όλα τα προβληματικά α' τόμοι, τα ξερά, γέρικα, κατακείμενα κ.λ.π. Θα έχουμε άμεσους πόρους στο κράτος, δεδομένου ότι για κάθε απόληψη οποιουδήποτε προϊόντος απ' τα δάσος καταβάλλεται μίσθωμα ή δασικός φόρος.

Θα έχουμε αρκετές θέσεις εργασίας.

Υπάρχουν περιθώρια αύξησης της δασικής παραγωγής αλλά και βελτίωση της ποιότητας των παραγόμενων δασικών προϊόντων, όπως και διεύρυνσης της δασικής παραγωγής σε νέες κατευθύνσεις μη ξυλωδών προϊόντων όπως είναι τα ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ, ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ, ΚΑΣΤΑΝΑ, ΜΕΛΙ κ.λ.π.

Αυτά σήμερα δεν συμπεριλαμβάνονται στο ΑΕΠ της χώρας.

Υπάρχουν εναλλακτικές επιχειρηματικές δραστηριότητες του δευτερογενή τομέα όπως **η αξιοποίηση της ξυλώδους βιομάζας** για ενεργειακούς κυρίως, αλλά και άλλους σκοπούς.

Η βιομάζα συνίσταται σε ξερά κλαδιά, ξερούς σάπιους κορμούς, ξερό φύλλωμα, υπολείμματα υλοτομιών κ.λ.π. και αποτελεί μέχρι και το 50% της ποσότητας σε μάζα του συνόλου του δέντρου.

Η απομάκρυνση της βιομάζας θα λειτουργήσει ευεργετικά για το ίδιο δάσος, αφού θα το προστατέψει απ' τον κίνδυνο πυρκαγιών, καθώς επίσης θα βοηθήσει στην ομαλότερη απορρόφηση του νερού της βροχής και του χιονιού στον υδροφόρο ορίζοντα με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση νερού μέσω των πηγών μας.

Ένα άλλο δασικό προϊόν είναι η **ερεϊκόριζα**.

Οι ιστοί απ' το ρείκι είναι πολύ ανθεκτικοί στη φωτιά, με μεγάλο ειδικό βάρος και ωραιότατη υφή.

Έχουν πολλές εφαρμογές κυρίως για κατασκευή καπνοσυρίγγων, μικρών αντικειμένων γλυπτικής κ.λ.π.

Υπάρχουν ανάγκες στη χώρα μας , αλλά μπορούν να εξαχθούν στο εξωτερικό και ειδικότερα στην Αγγλία, όπου η ζήτηση είναι μεγάλη. Με την εκμετάλλευση της ρίζας του ρεικιού μπορούμε να έχουμε σημαντικά ποσά στην οικονομία μας, τόσο σε συνάλλαγμα, όσο και σε εγχώριο χρήμα.

Ενδεικτικά θα αναφέρω κάποιες ποσότητες που μπορούν να αποληφθούν ως λήμα από μιας μικρής έκτασης περιοχή της Π.Ε. Αιτ/νιας στον πρώην Δήμο Παρακαμπυλίων.

Σύμφωνα με μελέτη που έχει εκπονηθεί απ' το Δασαρχείο Αγρινίου μπορούν να αποληφθούν πάνω από 150.000 κιλά ερεικόριζας το χρόνο, κάτι που σημαίνει ότι μπορούμε από αυτό να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας για κάποια χρόνια.

Υπάρχουν **πολλά βότανα** στα δάση της περιφέρειας μας, με αρωματικές αλλά και φαρμακευτικές ιδιότητες.

Η ρίγανη και το τσάι του βουνού είναι από τα αρωματικά φυτά που ενδείκνυνται και για συστηματική καλλιέργεια.

Ειδικά η ρίγανη ευδοκίμει σε εκτάσεις χαμηλής παραγωγικότητας με θεαματική απόδοση αν επιλεγεί η βελτιωμένη.

Σχετικές μελέτες αναφέρουν ότι η παραγωγή ανά στρέμμα μπορεί να ξεπεράσει τα 200 κιλά.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν πως οι ανάγκες ακόμα και για εξαγωγή ρίγανης σε άλλες χώρες είναι μεγάλες, είναι μια καλή πρόταση η καλλιέργεια της σε αγροκτήματα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών που βρίσκονται σε αγρανάπαυση εδώ και δεκαετίες.

Θα πρέπει να αναζητηθεί αν η καλλιέργεια της ρίγανης, του τσαγιού και άλλων αρωματικών φυτών μπορούν επίσης να ενταχθούν σε προγράμματα επιδοτούμενα.

Μεγάλες είναι οι δυνατότητες επίσης για τη συστηματική καλλιέργεια **τσαγιού του βουνού**, αφού υπάρχουν αρκετές εκτάσεις στις πολύ ορεινές περιοχές των βουνών της περιφέρειάς μας με μεγάλα υψόμετρα.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Καθ' όσον από τα δάση εξαρτάται η ίδια μας η ζωή και τα βλέπουμε συνεχώς να αφανίζονται, έχουμε ανάγκη από **αναδασώσεις**. Με νέα προγράμματα αναδασώσεων επιτυγχάνουμε αποκατάσταση καμένων εκτάσεων με τη δημιουργία νέων.

Επειδή υπάρχει ενδιαφέρον των πολιτών για εθελοντικές αναδασώσεις έχουμε χρέος ως περιφέρεια αυτό να μην το αφήσουμε ανεκμετάλλευτο. Μπορούμε να κάνουμε εθελοντικές αναδασώσεις, επιλέγοντας θέσεις και φυτευτικό υλικό που θα εξυπηρετούνται και άλλοι στόχοι π.χ. με δεντροφυτεύσεις στα πρανή των δρόμων, μπορούμε να τους κρατήσουμε ανοικτούς, ιδιαίτερα στους ορεινούς όγκους, έχοντας υπ' όψιν πόσο ευεργετικά λειτουργεί το ριζικό σύστημα των δέντρων στην προστασία των εδαφών.

Άρα θα πρέπει να συνυπολογίσουμε και το οικονομικό όφελος από δαπάνες καθαρισμού δρόμων (μηχανήματα, καύσιμα, εργατοώρες).

Για να μπορούμε να κάνουμε αναδασώσεις χρειαζόμαστε **φυτευτικό υλικό**. Δυστυχώς η πολιτεία έχει απαξιώσει συνειδητά τα **δημόσια δασικά φυτώρια**. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια, δεν υπήρχε Δασαρχείο που να μην έχει τουλάχιστον ένα φυτώριο, κάποια είχαν δύο. Σήμερα έχουν μείνει ελάχιστα και αυτά υπολειτουργούν. Ένα παράδειγμα το φυτώριο Δασαρχείο Αγρινίου έχει τίτλους ιδιοκτησίας, είναι μεγάλης έκτασης με ικανότητα παραγωγής πάνω από 1.200.000 φυτάρια ετησίως.

Σήμερα η παραγωγή του ετησίως δεν ξεπερνάει τα 60.000 φυτάρια. Ενώ παλαιότερα είχε και αρκετές θέσεις εργασίας, σήμερα λειτουργεί έστω και έτσι. Χάριν τον φιλότιμων προσπαθειών της Δασάρχου και των υπαλλήλων του Δασαρχείου Αγρινίου. Δυστυχώς το αρμόδιο Υπουργείο θεωρεί περιττές τις αναδασώσεις με φυτάρια από δημόσια φυτώρια κα μάλιστα δωρεάν. Πιστώσεις για τα δασικά φυτώρια, φυσικά δεν υπάρχουν.

ΔΑΣΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Χαρακτηριστικό φαινόμενο της εποχής μας είναι Δασικός τουρισμός η απαίτηση του σημερινού ανθρώπου για **αναψυχή μέσα στα δάση**.

Ο άνθρωπος της σημερινής κοινωνίας κουρασμένος απ' την μονοτονία και την ένταση της ζωής μέσα στις πόλεις, φοβισμένος για την υγεία του σωματικής και ψυχικής από τις επιπτώσεις της αυξανόμενης ρύπανσης του περιβάλλοντος, στρέφεται στη φύση και ιδιαίτερα στο Δάσος, ελπίζοντας έτσι να προστατεύσει και να συντηρήσει την υγεία του.

Αναζητεί αναζωογόνηση, ανασύνταξη των δυνάμεών του, να γίνει πιο δημιουργικός και παραγωγικός στη σημερινή απαιτητική κοινωνία.

Άρα είναι ανάγκη η σκόπιμη διαχείριση του ελληνικού δασικού χώρου για ικανοποίηση πληρέστερα και στον μεγαλύτερο βαθμό των αναγκών αναψυχής της σημερινής αλλά και της αυριανής κοινωνίας μας.

Ενώ η ζήτηση είναι μεγάλη για δασική αναψυχή, παρατηρούμε μια στασιμότητα και έλλειψη έργων υποδομής.

Υπάρχουν φυσικές ομορφιές δασοτουριστικού ενδιαφέροντος που θα πρέπει να αναδειχθούν άμεσα.

Δυστυχώς και εδώ η πολιτεία είναι απούσα.

Ως **παράδειγμα** εδώ θα αναφέρω τον τρόπο που χειρίστηκε τα **δασικά χωριά**.

Επρόκειτο να γίνουν 54 σε ολόκληρη τη χώρα, απ' τα οποία το ένα σε περιοχή του Δήμου Θέρμου (Αμβρακία).

Ενώ είχε φτάσει στη φάση εγκατάστασης του εργολάβου με εξασφαλισμένες πιστώσεις και εγγεγραμμένες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του κράτους πήρε βίαιο τέλος το 2004.

Για το συγκεκριμένο έργο πιο μετά εξασφαλίστηκε απ' το ΠΙΝΔΟΣ 1.000.000 € αλλά από τότε μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα.

Μήπως θα πρέπει άμεσα να υπάρξει ενδιαφέρον, γιατί όχι με σχετική απόφαση Π.Σ. να το σώσουμε έστω και τώρα;

ΔΑΣΟΠΥΡΟΣΒΕΣΗ

Μέχρι το 1998 η δασοπυρόσβεση ήταν αρμοδιότητα των δασικών υπηρεσιών.

Παραδόθηκε στην στελεχωμένη και ικανότατη πυροσβεστική υπηρεσία ου μέχρι τότε είχε ως αντικείμενο την κατάσβεση αστικών πυρκαγιών .

Η κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών έχει ιδιαιτερότητες και απαιτεί ειδικές γνώσεις (υλορικής, υδρολογίας, κλιματολογίας κ.λ.π.) που εξ αντικειμένου καλύτεροι γνώστες είναι οι Δασικοί.

Άρα προκειμένου να έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα στην αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών απαιτείται διαρκής συνεργασία μεταξύ Δασικής Υπηρεσίας και Πυροσβεστικής, όχι μόνο κατά τη διάρκεια των πυρκαγιών αλλά ολόκληρο το έτος.

Δεν περιμένει κανείς απ' τις κυβερνήσεις να κάνουν θαύματα.

Δεν γίνεται όμως πριν από τη συμφορά να διαβεβαιώνουν πανηγυρικά ότι έχουν λάβει όλα τα μέτρα για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών.

Η αμέλεια των μεταπολιτικών κυβερνήσεων για το περιβάλλον είναι μεγάλη, αφού κονδύλια απ' την Ε.Ε. για την προστασία των δασών έμειναν στα αζήτητα.

Δυστυχώς όμως είχαμε θλιβερό απολογισμό.

Οι συνάδελφοι απ' την Π.Ε. Ηλείας τα έζησαν εντονότατα και από κοντά αφού το 2007 μαζί με την τεράστια οικολογική καταστροφή είχαμε και το χειρότερο δεκάδες συνανθρώπων μας που κήκαν.

Τα κυριότερα αίτια έναρξης και εξάπλωσης των δασικών πυρκαγιών μπορούν να συνοψιστούν στα παρακάτω:

Ελάχιστα κονδύλια για καθαρισμό των δασών μπροστά στις πραγματικές ανάγκες.

Δυστυχώς δεν λαμβάνεται μέριμνα για τον καθαρισμό δασικών δρόμων αλλά κυρίως για διάνοιξη αντιπυρικών όπου χρειάζεται , λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αλλαγές που συντελούνται στη χλωρίδα χρόνο με το χρόνο.

Στη Δασική Υπηρεσία μετά το 98 (έτος μεταφοράς της δασοπυρόσβεσης στην Πυροσβεστική Υπηρεσία) ελαχιστοποιήθηκαν τα κονδύλια και μειώθηκε δραματικά το προσωπικό.

Η έλλειψη επιστημονικού προσωπικού εξειδικευμένου (Δασολόγων και Δασοπόνων) στην Πυροσβεστική Υπηρεσία με γνώσεις σχετικά με την πρόληψη αλλά κυρίως με την αντιμετώπιση των Δασικών πυρκαγιών, έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην αποτυχία του έργου κατάσβεσης σε ορισμένες περιπτώσεις απ' την Π.Υ. , παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που κάνουν.

Με την μονομερή σχεδόν χρήση εναέριων μέσων πυρόσβεσης, υπάρχει αδυναμία των επίγειων μέσων για κατάσβεση.

Τα αεροσκάφη τις περισσότερες φορές δεν σβήνουν την πυρκαγιά αλλά την εμποδίζουν να πάρει διαστάσεις.

Την κατάσβεση των πυρκαγιών κάνουν τα επίγεια μέσα, επιλέγοντας ως καλύτερες ώρες και πιο αποτελεσματικές τις νυχτερινές ειδικά σε μεγάλες πυρκαγιές διάρκειας, αφού τη νύχτα οι συνθήκες κατάσβεσης είναι πολύ ευνοϊκές και λόγω της αργής εξάπλωσης της πυρκαγιάς αλλά και για τους πυροσβέστες.

Έγινε μείωση των πυροφυλακείων.

Επίσης το μεγάλο ζήτημα του κτηματολογίου παίζει το ρόλο του, αφού οι δασικές υπηρεσίες δυσκολεύονται να αποδείξουν αν μια περιοχή ου κήκε ήταν δημόσια δασική ή όχι πριν την πυρκαγιά.

Σαν πρωταρχικός παράγοντας στην αντιμετώπιση των δασικών πρέπει να είναι η αρμονική συνεργασία όλων των υπηρεσιών υπό την αιγίδα της περιφερειακής αυτοδιοίκησης.

Η πρόληψη πρέπει να ξεκινάει απ' τη λήξη της αντιπυρικής περιόδου και να λήγει στις 31 Οκτωβρίου κάθε έτους.

Το πρόβλημα των χρηματοδοτήσεων πάντα θα υπάρχει.

Ανεξάρτητα όμως από αυτό υπάρχουν δράσεις για τη πρόληψη που δεν απαιτούν κόστος, όπως:

1. Έλεγχος εναέριας καλωδιώσεων ΔΕΗ-ΟΤΕ
2. Αξιοποίηση σε κάθε Δήμο των εθελοντών
3. Αξιοποίηση σε κάθε Δήμο των ομάδων πυρασφαλείας με επικαιροποίησή τους κάθε χρόνο.
4. Απογραφή σε κάθε γεωγραφική περιοχή ευθύνης των δήμων σκαπτικών μηχανημάτων, υδροφόρων, δασικών μηχανημάτων πολιτών και κάθε τι που μπορεί να φανεί χρήσιμο σε κάθε πυρκαγιά.
5. Ενεργοποίηση των προβλεπόμενων από το νόμο κυρώσεων στους ιδιοκτήτες ακινήτων που δεν έχουν απομακρύνει κάθε εύφλεκτη ύλη (ξερά χόρτα κ.λ.π.) από κάθε ιδιωτικό τους χώρο.
6. Ενεργοποίηση όλων των υπαλλήλων με αντικείμενο εκτός γραφείου ειδικότερα τις μέρες υψηλού κινδύνου για ενημέρωση αγροτών, κτηνοτρόφων και γενικά όλων αυτών που ζουν κοντά στο δάσος για τους κινδύνους που εγκυμονούνται από πιθανή αμέλειά του.
7. σεμινάρια ενημέρωσης με ευθύνη της περ/κης αυτοδιοίκησης για την πρόληψη δασ. πυρκαγιών, όχι μόνο στα αστικά κέντρα, αλλά στα χωριά ορεινών όγκων και κυρίως σε εκείνα που γειτνιάζουν με δάση.
8. Διανομή κατάλληλου έντυπου υλικού.
9. Καλύτερος συντονισμός ΟΤΑ με Πυρ. υπηρεσία, με Δασική υπηρεσία κα με άλλες υπηρεσίες.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΜΕΤΡΑ – ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αναπτυξιακοί στόχοι.

Κάθε μέτρο θα πρέπει να εναρμονίζεται στις τοπικές συνθήκες και να βασίζεται στο τοπικό συγκριτικό πλεονέκτημα, πάντα στα πλαίσια της ενδογενούς και ισόρροπης ανάπτυξης.

Η βασική αρχή που θα πρέπει να υιοθετηθεί και να διέπει τους χειρισμούς της αναπτυξιακής διαδικασίας είναι: σημαντικό δεν είναι τι έχεις, αλλά τι κάνεις με αυτό που έχεις.

Βασικά εργαλεία και μοχλοί ανάπτυξης για όλο τον ορεινό όγκο της περιφέρειας μπορούν να είναι:

1. **Χαρακτηρισμός – οριοθέτηση και προστασία χρήσεων γης.**

Μετά την πληθυσμιακή ερήμωση των ορεινών περιοχών, την εγκατάλειψη των εκμεταλλεύσεων και τη δάσωση πολλών απ' αυτές, σήμερα το πάγιο αίτημα για τον **σαφή καθορισμό χρήσεων γης** είναι κάτι παραπάνω από επίκαιρο.

2. **Πρώθηση προϊόντων** που προέρχονται από το δάσος με σημάσεις ΠΟΠ ή ΠΓΕ και πρώθησής τους ως καλής ποιότητας (αρωματικά φυτά, κάστανο, ξυλεία κ.λ.π.) .

3. **Σπόροι και προϊόντα υψηλής ποιότητας** με ποιοτικές προδιαγραφές που θα είναι προσαρμοσμένα στα διάφορα εδάφη.

4. Εμπλουτισμός όλων των λιβαδικών και δασικών εκτάσεων με **μελισσοκομικά φυτά**, δεδομένου ότι η μελισσοκομία στη χώρα μας είναι αναπτυσσόμενος κλάδος.

5. **Δάσωση γεωργικών εκτάσεων μέσω Ευρωπαϊκών κανονισμών** κρίνεται αναγκαία η δάσωση των εγκαταλειμμένων γεωργικών εκτάσεων, για τη βελτίωση του τοπίου, για ξύλο επιπλοποιία και καυσόξυλα ή ακόμα και για ελατάκια Χριστουγεννιάτικα.

6. **Αξιοποίηση των υποπροϊόντων του δάσους.**

Απ'τα υποπροϊόντα του δάσους τη χρήση της κατάλληλης τεχνογνωσίας, μπορούν να χρησιμοποιηθούν π.χ. για ανάγκες θέρμανσης, συγχρόνως όμως οφελείται η περιοχή, το δάσος, αφού περιορίζεται ο κίνδυνος πυρκαγιάς.

7. **Εκμετάλλευση Βελανιδιάς και Φελλούς**

Μπορούν να γίνουν φυτείες με τη φελλογόνο Δρύ, δεδομένου ότι υπάρχουν ικανές συνθήκες ευδοκίμησης σε αρκετές περιοχές της περιφέρειάς μας.

8. **Μεταποίηση του ξύλου** : Μπορεί να γίνει επιτόπου και τα προϊόντα που θα παράγονται να καλύπτουν τις ανάγκες της περιφέρειας.

9. **Ανάπτυξη ενδοχώρας – τουριστικές διαδρομές**

Σε αντίθεση με τις παραλιακές περιοχές η ενδοχώρα της περιφέρειάς μας πλην εξαιρέσεων (π.χ. χιονοδρομικό) παρουσιάζει μικρή κίνηση.

Υπάρχουν αξιοθέατα στις ορεινές περιοχές επικεντρωμένα στο φυσικό περιβάλλον και κυρίως στο τοπίο.

Θα μπορούσε να υπάρχει δίκτυο τουριστικών διαδρομών σε κάθε περ/κή ενότητα, γιατί σε κάθε Δήμο που να συνδέει το σύνολο των Τουριστικών φορέων αξιοθέατων και των υφιστάμενων τουριστικών υπηρεσιών με στόχο την παράταση διάρκειας παραμονής των επισκεπτών.

Άλλη πρόταση είναι **δίκτυο οργανωμένων πεζοπορικών διαδρομών** σε σεσημασμένα μονοπάτια.

10. **Χάρτα ποιότητας:** Είναι εργαλείο και πόλος για μετεξέλιξη αγνώστων ορεινών περιοχών σε τουριστικές.

Η χάρτα ποιότητας ορεινού θα μπορούσε να έχει αποδέκτες τουριστικούς πράκτορες μεγάλων πόλεων.

11. **Τουριστική τεχνογνωσία:** Μπορεί να γίνει ένα όργανο που θα διαθέτει γνώσεις σε θέματα τουρισμού και να αναλαμβάνει συγχρόνως ενεργό ρόλο στη δημιουργία ενός **δικτύου ανταλλαγών** με άλλες περιοχές.

12. **Ευρωπαϊκό δίκτυο παραδοσιακών χωριών και εμπορία ολοκληρωμένων τουριστικών προϊόντων**

Με κατάλληλες παρεμβάσεις μπορούν να ανακηρυχθούν χωριά παραδοσιακά (π.χ. ένα σε κάθε Δήμο) και ένταξή τους σε αντίστοιχο Ευρωπαϊκό δίκτυο όπου θα δημιουργηθούν ολοκληρωμένα προϊόντα αγροτουρισμού με δραστηριότητες όπως η ιππασία, το ποδήλατο του βουνού , πεζοπορία, ορεινή αλιεία κ.λ.π.

13. **Εκκλησιαστικός τουρισμός**

Στη χώρα μας το θρησκευτικό συναίσθημα είναι ακόμα ισχυρό και ο θρησκευτικός τουρισμός υπό μορφή προσκυνήματος είναι αρκετά ζωντανός.

Μπορεί να γίνει αναβάθμιση με έκδοση θρησκευτικού οδηγού για τις ορεινές περιοχές που να αναφέρει λεπτομερώς στοιχεία για τα μοναστήρια, τις εκκλησίες, τα εξωκκλήσια, βίους Αγίων, ημερομηνίες θρησκευτικών πανηγύρεων, ξενώνες στην περιοχή, τρόποι διάβασης κ.λ.π.

14. **Δίκτυο εορταστικών εκδηλώσεων** : Μπορεί να γίνει κάποιος οδηγός που να παρέχει ένα ημερολόγιο εκδηλώσεων σε κάθε περιφ/κή ενότητα συμπεριλαμβανομένων α) θρησκευτικών και λαϊκών πανηγυριών, β) Ετήσιων αθλητικών αγώνων, γ) αναβίωσης ηθών και εθίμων. Έτσι επιτυγχάνεται αναζωογόνηση των περιοχών και γίνονται γνωστές στο ευρύ κοινό.

15. **Ορνιθολογικός περιβαλλοντικός και οικολογικός τουρισμός:**

Μπορούν να δημιουργηθούν θέσεις θέας και γιατί όχι αξιοποίηση των πυροφυλακείων για παρατήρηση της φύσης.

Μπορούν να δημιουργηθούν τουριστικά δίκτυα με άλλες περιφέρειες με θεματικό άξονα το περιβάλλον.

Η περιφέρειά μας έχει περιβάλλον υψηλής ποιότητας, καλές θερμοκρασίες όλο το χρόνο, πλούσιο χλωρίδας και πανίδα.

16. Ποδηλασία σε δασικούς δρόμους

Τέτοιοι δρόμοι υπάρχουν πολλοί στην Περιφέρειά μας και μάλιστα σε μεγάλα υψόμετρα.

17. Τουριστική αξιοποίηση υδάτινων πόρων:

Έχει ιδιαίτερη σημασία για ολόκληρη την περιφέρεια, αλλά κυρίως για Αιτ/νία με το πλουσιότετο υδάτινο πλούτο (δύο ποτάμια, τέσσερις φυσικές λίμνες, τρεις τεχνητές)

Εδώ θα μπορούσε πραγματικά να στηριχθεί ολόκληρη τουριστική βιομηχανία στηριζόμενη στους υδάτινους αυτούς πόρους , όπως ορεινή αλιεία, καγιάκ, αναρρίχηση, πεζοπορία κ.λ.π.

18. Αθλητικός τουρισμός με κατασκευή αθλητικών κέντρων σε υψηλά υψόμετρα.

19. Ιππικός τουρισμός

20. Αξιοποίηση και εκμετάλλευση κυνηγετικών πόρων

Υπάρχουν αρκετά καταφύγια θηραμάτων.

Η αξιοποίηση πόρων πανίδας προς όφελος των κατοίκων, επισκεπτών, κυνηγών, βελτίωση των χώρων διαβίωσης και εμπλουτισμό των ειδών, μπορεί να αποτελέσει βάση για παραμονή τουριστών που ασχολούνται με κυνήγι.

Για να γίνουν συγκεκριμένες προτάσεις υλοποιήσιμες σε επίπεδο περιφέρειάς μας, χρειάζονταν στοιχεία, ενημέρωση για την επικρατούσα κατάσταση σε όλο το φάσμα των δασικών δραστηριοτήτων. Αυτό δεν προέκυψε παρά τις προσπάθειες που έγιναν. Είναι βέβαιο ότι θα βοηθούσε περισσότερο τη σημερινή μας συζήτηση π.χ. αν γνωρίζαμε :

1. Ποιες διαχειριστικές έχουν εκπονηθεί, ποιες από αυτές υλοποιήθηκαν, ποιες υπολείπονται για την κάλυψη όλων των δασικών συμπλεγμάτων της περιφέρειάς μας.

2. Το εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό Δασολόγων και Δασοπόνων που υπηρετούν στις υπηρεσίες και πόσοι χρειάζονται για να καλυφθούν οι ανάγκες τους, έστω και σύμφωνα με το ισχύον οργανόγραμμα.
3. Τις χρηματοδοτήσεις για τα δάση τα τελευταία χρόνια.
4. Τα στατιστικά των δασικών πυρκαγιών έστω την τελευταία 10ετία.
5. Χαρακτηρισμένους εθνικούς δρυμούς, αισθητικά προστατευτικά δάση και γενιά δάση ιδιαίτερου αισθητικού κάλους, προτάσεις υπηρεσιών για χαρακτηρισμό τέτοιων εκτάσεων στην περιοχή ευθύνης τους.
6. Στοιχεία για τα δασικά φυτώρια ήτοι για την παραγωγή τους διαχρονικά και τις χρηματοδοτήσεις, ειδικότερα τα τελευταία χρόνια.

Μπορούν βέβαια αυτά να είναι μπούσουλας για την ομάδα εργασίας ειδικών η οποία θα τα χρειαστεί κατά την επεξεργασία των αποφάσεων του Περ/κου Συμβουλίου.

Νομίζω πως αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο νέος που ζει στο χωριό ή αυτός που προτίθεται να επιστρέψει στο χωριό για να δραστηριοποιηθεί σε αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες και αυτό σε ότι αφορά την συναλλαγή του με τις υπηρεσίες.

Χρειάζεται τη στήριξη απ' τις υπηρεσίες και κυρίως απ' τη δασική υπηρεσία.

Η Δασική Υπηρεσία σήμερα είναι επιφορτισμένη με ένα βαρύ φορτίο εξαιτίας της έλλειψης κτηματολογίου. Εκεί που με μια απλή διοικητική πράξη θα απαντούσε σε αιτήματα πολιτών για πράξεις χαρακτηρισμού, σήμερα χρειάζεται έμπειρο, εξειδικευμένο προσωπικό και αρκετή δουλειά (φωτο ερμηνεία κ.λ.π.) και πολύ χρόνο με ότι αυτό σημαίνει για τον συναλλασσόμενο.

Δυστυχώς η πολιτεία την στοιχειώδη προϋπόθεση ανάπτυξης, δηλαδή το κτηματολόγιο, δεν φρόντισε να το εξασφαλίσει την κατάλληλη στιγμή.

Για οποιαδήποτε δραστηριότητα πρόγραμμα, επένδυση οι υπηρεσίες παραπέμπουν τον πολίτη στην Δασική Υπηρεσία να βεβαιώσει ότι η έκταση δεν είναι δασική, όπου και αν βρίσκεται είτε εντός ορίων οικισμού είτε σε ευρύτερη γεωργική περιοχή.

Η διαδικασία αυτή έχει εγκλωβίσει το ελάχιστο εξειδικευμένο προσωπικό των δασικών υπηρεσιών.

Έτσι δεν υπάρχουν περιθώρια στη δασική υπηρεσία να ασκήσει τον πολύπλευρο ρόλο της, που είναι η διαχείριση και αξιοποίηση του δασικού και θηραματικού πλούτου.

Δίνεται η εντύπωση στο συναλλασσόμενο πολίτη με τη Δασική Υπηρεσία ότι αυτή είναι το εμπόδιο, κυρίως λόγω των μεγάλων καθυστερήσεων στις απαντήσεις των απαιτητικών αιτημάτων.

Όμως στην πραγματικότητα και η Δασική Υπηρεσία μαζί με τον πολίτη υφίσταται τις παρενέργειες του ελλείμματος – πολιτείας διαχρονικά.

Θα επισημάνω ένα άλλο ζήτημα που αφορά το γεγονός ότι η Δασική Υπηρεσία ενίοτε μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στον άνθρωπο που επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί κυρίως σε ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, επειδή αντιμετωπίζει ενιαία κάθε περίπτωση, είτε πρόκειται για τα περιαστικά δάση της Αττικής, είτε τουριστικών εν γένει περιοχών είτε π.χ. περιοχές της Ορεινής Τριχωνίδας.

Ο νέος που θα αποφασίσει να αξιοποιήσει της περιουσία του στο χωριό που για διάφορους λόγους δεν αξιοποίησε βρίσκει απέναντι την Δασική Υπηρεσία ως το μεγαλύτερο εμπόδιο.

Μιλάμε για τις περιπτώσεις που η έκταση φέρει δασοκάλυψη πάνω από 15% ανεξάρτητα αν μέσα σε αυτές υπάρχουν εμφανέστατα τα ίχνη καλλιέργειας (μαντρότοιχοι, βαθμίδες, οπωροφόρα κ.λ.π.).

Η έκταση αυτή θεωρείται κατά τεκμήριο δημόσια δασική όταν στερείται συμβολαίων πριν το 1946 και όσοι από εμάς έζησαν σε χωριό γνωρίζουν πόσα κτήματα έχουν αυτά τα συμβόλαια πριν το 1946.

Όταν ο ιδιοκτήτης απομακρύνει δασική βλάστηση από μια έκταση με αυτά τα χαρακτηριστικά (πεζούλια κ.λ.π.) με δασοκάλυψη όμως 16,18,20,25% σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η δασική υπηρεσία, είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει σε μια σειρά από ενέργειες όπως 1. κήρυξη έκτακτης αναδασωτέας, 2. πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής, 3. πρωτόκολλο μήνυσης.

Αυτό σημαίνει ότι ο άμοιρος πολίτης καλείται στα δικαστήρια για να αποδείξει το αυτονόητο τις περισσότερες φορές.

Θα το χρυσοπληρώσει, που και αν ακόμα τελεσιδικήσει υπέρ του δεν θα μπορεί να το αξιοποιήσει, αφού θα έχει κηρυχθεί αναδασωτέο.

Για την αποφυγή οποιασδήποτε παρεξήγησης, αναφέρομαι στα χωράφια που καλλιεργούσαν οι γονείς μας που από αυτά αρκετοί από εμάς μεγαλώσαμε, και όχι για Δάση και Δασικές εκτάσεις που η προστασία τους είναι αδιαπραγμάτευτη.

ΕΙΔΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΔΑΣΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

Θεωρώ υποχρέωσή μας να ασχοληθούμε με τρία (3) σημαντικά δάση μας, ένα για κάθε Περιφερειακή Ενότητα, τα οποία πιστεύω ότι λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που έχουν είναι σημείο αναφοράς για κάθε περιφερειακή ενότητα, και συγχρόνως τα τρία (3) μαζί για την Περιφέρειά μας

- Αυτά είναι :
1. Το Δάσος Στροφυλιάς ΑΧΑΪΑΣ
 2. Το Βελανιδοδάσος Ξηρομέρου ΑΙΤ/ΝΙΑΣ
 3. Το Δάσος της Φολόης ΗΛΕΙΑΣ

ΔΑΣΟΣ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ

Πρόκειται για ένα σπάνιο οικοσύστημα, πραγματικό θαύμα της φύσης . Είναι μοναδικό όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για ολόκληρη τη Μεσόγειο αφού βρίσκεις την τέλεια εναλλαγή Δάσους – Θάλασσας – Λιμνοθάλασσας- Έλους- Αμμοθίνης (σχηματισμός χρυσής άμμου).

Καλύπτει παραλιακή λωρίδα 15 χιλιομέτρων περίπου, με πλάτος από 0,5 χιλ/ μέχρι 3,5 χιλιόμετρα.

Φυσικό - ζωντανό μουσείο Φυσικής Ιστορίας.

Έχει έκταση πάνω από 20.000 στρέμματα που μέσα φύεται ως κυρίαρχο είδος η κουκουναριά (είδος Πεύκης), με το ιδιαίτερο φύλλωμα σε σχηματισμό Ομπρέλας με ύψος και πάνω από 10 μέτρα.

Το πλέον διάσημο σημείο της περιοχής είναι η παραλία της Καλογριας που εκτείνεται σε μήκος 1250 μέτρων περίπου.

Παλιότερα υπήρχε πυκνό δάσος βελανιδιάς που ελαχιστοποιήθηκε μετά από πυρκαγιές αλλά και την άναρχη υπερβόσκηση.

Φιλοξενεί σπάνια είδη πανίδας (π.χ. πετρίτης που είναι είδος γερακιού).

Είναι χώρος αναπαραγωγής θαλάσσιας χελώνας, καθώς και πέρασμα αποδημητικών πουλιών.

Υπάρχουν πολλά ιδιοκτησιακά προβλήματα , δεδομένου ότι βρίσκεται στο επίκεντρο συμφερόντων.

Μεγάλο μέρος διεκδικείται από μοναστήρι.

Υπάρχουν επίσης καταπατήσεις και ανεγέρσεις αυθαίρετων κτισμάτων.

Είναι εθνικό πάρκο υγροτόπων.

Συγκαταλέγεται στον κατάλογο περιοχών ειδικής προστασίας της Ε.Ε..

Προστατεύεται απ' τη συνθήκη RAMSAR.

ΒΕΛΑΝΙΔΟΔΑΣΟΣ ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ ΑΙΤ/ΝΙΑΣ

Βρίσκεται στο Ξηρόμερο και είναι το μεγαλύτερο βελανιδοδάσος σε έκταση Βαλκανίων.

Αγνοήθηκε απ' το πρόγραμμα αναγνώρισης των σημαντικότερων περιοχών για την προστασία της φύσης και δεν συμπεριλαμβάνεται στο NATURA 2000.

Υπάρχει μελέτη διαχείρισής του, χωρίς όμως να έχει υλοποιηθεί.

Δεν υπάρχει φυσική αναγέννηση λόγω υπερβόσκησης αλλά και λόγω των λαθροϋλοτομιών.

Έχουν καταγραφεί είδη χλωρίδας και πανίδας, τα οποία προστατεύονται αυστηρά από διεθνείς συμβάσεις.

Υπάρχουν 120 είδη χλωρίδας και πανίδας, τα οποία προστατεύονται αυστηρά από διεθνείς συμβάσεις.

Υπάρχουν 120 είδη πουλιών απ' τα οποία τα 26 είναι αυστηρά προστατεύονται αυστηρά από διεθνείς συμβάσεις.

Υπάρχουν 120 είδη πουλιών απ' τα οποία τα 26 είναι αυστηρά προστατευόμενα με βάση κοινοτικές οδηγίες.

Για να σωθεί το Βελανιδοδάσος Ξηρομέρου, απαιτείται και μεγάλη προσπάθεια απ' τους κατοίκους της περιοχής, δεδομένου ότι η Δασική Υπηρεσία στην προσπάθεια της να το προστατεύσει, αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα, κυρίως από τους ντόπιους λαθροϋλοτόμους.

ΒΕΛΑΝΙΔΟΔΑΣΟΣ ΦΟΛΟΗΣ

Είναι ένα από τα μεγαλύτερα δάση βελανιδιάς με έκταση πάνω από 40.000 στρ. χρονολογείται απ' την αρχαιότητα.

Βρίσκεται στους Νοτιοδυτικούς πρόποδες τους όρους Ερύμανθου της ορεινής Ηλείας, με μέσο υψόμετρο 600 μέτρα.

Είναι το μοναδικό επίπεδο δάσος στην Ελλάδα και απέχει 25 χιλιόμετρα περίπου από την Αρχαία Ολυμπία.

Ονομάζεται και μπαλκόνι της Ηλείας, αφού έχει θέα συναρπαστική, είτε προς τα βουνά είτε προς την κοιλάδα του Αλφειού.

Ιδιοκτησιακά ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο.

Εκτός από την σπάνια φυσική ομορφιά που έχει, συνδέεται και με την μυθολογία, αφού θεωρούνταν το δάσος κατοικία των Νυμφών και Κενταύρων. Γνωστός είναι ο μύθος με τον κάπρο του Ερυμάνθου και με τον Φόλο (φίλο του Ηρακλή) από όπου πήρε και το όνομα.

Είναι περιοχή προστατευόμενη απ' το δίκτυο NATURA 2000.

Πρόκειται για πλουσιότατο οικοσύστημα σε χλωρίδα και πανίδα.

Είναι οικότοπος μεγάλης ιστορικής και οικολογικής αξίας.

Προσφέρεται για φυσιολογική πεζοπορία, για ιππασία, για ποδηλατοδρομία, αφού έχει πολλά μονοπάτια ήπιας ανάβασης καθώς και πολλούς δρόμους.

Πολύ μεγάλη σημασία έχει η προστασία του δάσους, δεδομένου ότι εκτός των άλλων, οι κλιματικές και εδαφικές του συνθήκες του προσδίδουν προστατευτικό χαρακτήρα, στο έδαφος, τις καλλιέργειες, αλλά κυρίως στα έργα πολιτισμού.

Δυστυχώς μέρος του δάσους βρέθηκε στη δύνη των καταστρεπτικών πυρκαγιών.

Επίσης μεγάλα κομμάτια του δάσους εκχερσώθηκαν από καταπατητές για να γίνουν καλλιεργήσιμες εκτάσεις, αλλά και για εκμετάλλευση ξυλείας.

Στα πλαίσια του προγράμματος περιβαλλοντικές δράσεις σε πληγείσες από τις πυρκαγιές περιοχές, υποβλήθηκε πρόγραμμα ολοκληρωμένης παρέμβασης και αποκατάστασης της πυρόπληκτης περιοχής απ' την Γ.Γ. Νέας Γενιάς, τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού και Ελληνική προστασία της φύσης.

Τα δύο Πανεπιστήμια της Περιφέρειάς μας (κυρίως το τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών πόρων του Πανεπιστημίου Δυτικής Ελλάδας) μπορούν να βοηθήσουν στην προσπάθεια για ορθολογική και αειφορική διαχείριση των πολύ σημαντικών αυτών δασών, αναλαμβάνοντας επιστημονικές δράσεις όπως:

1. Παρακολούθηση και οικολογική αποκατάσταση πληγείσων περιοχών
2. Αναγέννηση
3. Ανόρθωση υποβαθμισμένων περιοχών των δασών.

Το θέμα που πραγματευόμαστε σήμερα είναι πολύ μεγάλο. Γίνεται μια απλή προσέγγιση.

Τα εμπόδια είναι πολλά και θα χρειαστεί πολύ μεγάλη προσπάθεια για να ξεπεραστούν. Έχουμε ρόλο ως αιρετή περιφέρεια, όμως πρέπει να απαιτήσουμε και άλλες αρμοδιότητες προκειμένου να καλύψουμε τουλάχιστον μέρος του μεγάλου ελλείμματος πολιτείας

Προτείνω δημιουργία ομάδας εργασίας από ειδικούς που μαζί με τους εμπλεκόμενους φορείς να αξιολογήσουν τις προτάσεις αυτές, να καταθέσουν τις δικές τους, να γίνει η σύνθεση και να βρεθεί το Νομοθετικό πλαίσιο που θα στηριχθούν για υλοποίηση και εφαρμογή εν όψει και της 5^{ης} προγραμματικής περιόδου (ΣΕΣ) 2014-2020.

Οι προτάσεις αυτές, όπως θα διαμορφωθούν και κατά τη συζήτηση στο Περιφερειακό Συμβούλιο, υπό την αιγίδα της Π.Δ.Ε., μπορούν να βρουν πρόσφορο έδαφος για εφαρμογή.

Πάντα θα πρέπει να θυμόμαστε ότι:

Η επένδυση στα δάση και το φυσικό περιβάλλον

δεν είναι μόνο μία αναγκαιότητα.

Είναι επένδυση για το μέλλον.

Επένδυση για τη ζωή.

Κλείνω με τούτο: Δάσος ενός στρέμματος σε ένα χρόνο, δεσμεύει από την ατμόσφαιρα 400 κιλά διοξειδίου του άνθρακα και με τη διαδικασία της φωτοσύνθεσης, το μετατρέπει σε 400 κιλά οξυγόνο».

Στη συνέχεια, ο κ. Αυγέρης Σάββας, συμπληρώνει την ανωτέρω εισήγηση ως εξής:

Θα αναφερθώ σε 5 περιπτώσεις (τις σοβαρότερες κατά την γνώμη μου) συναλλασσόμενων πολιτών ή ΟΤΑ με την δασική υπηρεσία από τις οποίες φαίνονται οι μεγάλες αδυναμίες των υπηρεσιών για να συμβάλουν στην ανάπτυξη.

1. Ας υποθέσουμε ότι ένα αγρόκτημα με εμφανή τα ίχνη καλλιέργειας (οπωροφόρα, μαντρότοιχοι, παλιά κτίρια κ.λ.π.) φέρει δασοκάλυψη 15 - 25 % . Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ο ιδιοκτήτης δεν μπορεί να υλοτομήσει από την έκταση αυτή, ούτε για ατομικές ανάγκες ακόμη και αν κατέχει για αυτή την έκταση συμβόλαιο.

Αν τολμήσει να υλοτομήσει έστω και ένα δέντρο μέσα από την έκταση αυτή με τα παραπάνω χαρακτηριστικά, θεωρείται ότι υλοτόμησε μέσα από Δ.Δ.Ε. και

πρέπει να αντιμετωπιστεί από την Δασική Υπηρεσία ως λαθροϋλοτόμος, χωρίς να διαφέρει από τον λαθροϋλοτόμο π.χ ενός δημοσίου δάσους δρυός ή άλλων πλατύφυλλων ή κωνοφόρων που ανά τους αιώνες δεν άλλαξε ποτέ χαρακτήρα.

2. Αδειοδότηση για εγκατάσταση ποιμνιοστασίων, μελισσοκομείων κ.λ.π. μέσα σε Δ.Δ.Ε. οι απαιτήσεις σε δικαιολογητικά είναι τέτοιες που είναι πολύ δύσκολο να προσκομιστούν (απαιτούνται 15 δικαιολογητικά).

Χρειάζονται όλα; Καταθέτω φωτ/φο στα πρακτικά.

3. Προκειμένου για παραχώρηση (που προβλέπεται από τις διατάξεις της Δ.Ν.) σε δήμο ή άλλο φορέα του δημοσίου , έκτασης με σκοπό την κατασκευή π.χ γηπέδων, σφαγείων, εκκλησιών, κοιμητηρίων κ.λ.π. απαιτείται Δ.Δ.Ε. και όχι δάσος.

Δημόσια δασική έκταση θεωρείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις η έκταση που έχει δασοκάλυψη από 15 μέχρι 25%.

Άρα μια έκταση με χαμηλή βλάστηση που μπορεί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξεπερνάει το 1 μέτρο όταν έχει δασοκάλυψη 30% χαρακτηρίζεται δάσος και έτσι δεν μπορεί να γίνει παραχώρηση.

Υπάρχουν δήμοι που έχουν ζητήσει να τους παραχωρηθεί έκταση, για τους παραπάνω σκοπούς, χωρίς να βρίσκεται τέτοια έκταση με αυτά τα χαρακτηριστικά ούτε στην ευρύτερη περιοχή (με δασοκάλυψη κάτω του 25%).

4. Αδειοδότηση για δρόμους μέσα από Δάση ή Δημόσιες Δασικές Εκτάσεις.

Είτε πρόκειται για δρόμους 5 μέτρων, είτε 100 μέτρων είτε για 1 χιλιομέτρου απαιτείται η ίδια ακριβώς διαδικασία.

Καταθέτω για τα πρακτικά του Π.Σ. μόνο ένα από τα δικαιολογητικά που έχει ολοκληρωθεί (από τα πολλά που χρειάζονται) προκειμένου να δοθεί η σχετική αδειοδότηση: μιλάω για τον χαρακτηρισμό της έκτασης μέσα από την οποία θα διέλθει ο προς διάνοιξη δρόμος που ζητήθηκε από συγκεκριμένο Δήμο.

Μόνο για το δικαιολογητικό αυτό χρειάστηκαν πολλές αυτοψίες και πολλές ώρες εργασίας.

5. Άδεια επέμβασης σε δάσος - δασική ή χορτολιβαδική έκταση για δημόσια έργα.

Προκειμένου να ξεκινήσει ένα δημόσιο έργο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις θα πρέπει να γίνει λεπτομερής χαρακτηρισμός της έκτασης.

Πόσος χρόνος χρειάζεται για τον υπάλληλο που θα το χρεωθεί;

Καταθέτω για τα πρακτικά του Π.Σ φωτοαντίγραφο πράξης χαρακτηρισμού για άδεια επέμβασης με 615 σημεία όδευσης.

Οι μηχανικοί γνωρίζουν καλύτερα τι σημαίνει αυτό

Ρωτώ : Δεν υπάρχει απλούστερη διαδικασία;

Δεν θα πρέπει να βρεθεί λύση με τόσα παραδείγματα έργων που από αυτό καρκινοβατούν;

Αν αυτά δεν είναι συμπτώματα παρακμής που παραπέμπουν σε τριτοκοσμική χώρα, τι είναι;

Συνοψίζοντας νομίζω ότι θα πρέπει να χωρίσουμε τις προτάσεις αυτές σε τρεις κατηγορίες και να είναι το αντικείμενο της ομάδας εργασίας από ειδικούς που προτείνω να συσταθεί.

1. Αυτά που εμείς μπορούμε να κάνουμε, με τις όποιες αρμοδιότητες έχουμε.
2. Τις αρμοδιότητες που θα πρέπει να διεκδικήσουμε ως αιρετή Περιφέρεια και θα πρέπει να είναι πολλές.
3. Σε αυτά που θα πρέπει να διαβιβαστούν προς τους αρμόδιους, προκειμένου να βελτιωθούν, να αρθεί η αδικία που έχει αντίκτυπο στην ανάπτυξη, στον Έλληνα πολίτη αλλά και στην προστασία των δασικών οικοσυστημάτων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Επενδύσεις και χρηματοδοτήσεις στη Δασοπονία πολλαπλών σκοπών με στόχο παραγωγή ποιοτικών πιστοποιημένων προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής αξίας.
2. Υπαγωγή όλων των δασικών υπηρεσιών σε έναν φορέα.
3. Η τεράστια εφεδρεία σήμερα, δασικού επιστημονικού προσωπικού Δασολόγων και Δασοπόνων, μπορεί να αξιοποιηθεί άμεσα στα πλαίσια αναμόρφωσης του συστήματος ΚΕΔ.

Μπορούν να ανατεθούν σε αυτούς μαζί με τους Δασικούς Συνεταιρισμούς, οι αρμοδιότητες συγκομιδής αλλά και εμπορίας δασικών προϊόντων , ακόμα και αρκετές από τις ευθύνες που έχουν σήμερα οι υπηρετούντες Δασολόγοι και Δασοπόνοι στις Δ.Υ. (μελέτες, προσημάνσεις, καταγραφή παραγωγής).

4. Αναθεώρηση Δασικής Νομοθεσίας.

5. Προώθηση ταχυαυξών φυτειών και άλλων δασικών ειδών (λεύκη, καρυδιά κ.α.) για παραγωγή ξύλου και προϊόντων (βιομηχανικό ξύλο, βιομάζα, καρποί κ.α.).

6. Προώθηση πιστοποίησης αιφορικής δασικής διαχείρισης και των πιστοποιημένων δασικών προϊόντων σε όλα τα παραγωγικά δάση.

7. Ανάπτυξη εθελοντισμού για ενεργή συμμετοχή πολιτών σε εργασίες διαχείρισης και προστασίας δασών.

8. Απασχόληση ανέργων σε δασικές εργασίες (αναδασώσεις, καθαρισμοί κ.λ.π.).

Πριν τη λήψη της απόφασης, είχε αποχωρήσει ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Νικόλαος Μιχαλόπουλος.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο, αφού άκουσε τους εισηγητές , τον Πρόεδρο του Π.Σ, καθώς και τις απόψεις και προτάσεις των μελών του, μετά από διαλογική συζήτηση

ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Εγκρίνει, την ανωτέρω εισήγηση για τις δυνατότητες ανάπτυξης ορεινών όγκων με διαχείριση Δασών και Δασικών εκτάσεων. Αναβάθμιση Δασών Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας – Δασοπροστασία- Δασικός Τουρισμός, ως έχει.

Λευκό, ψήφισαν τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου κ.κ. Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, Ιωάννης Λύχρος και Γεώργιος Καραπάνος.

Το παρόν πρακτικό αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται
ως ακολούθως:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΠΕΤΑΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ